

Lezers reageerden massaal op onze oproep een bijzondere geografische ervaring met ons te delen.

AFSLUITING VEERSCHIE GAT

Het was 26 april 1961. Ik werkte bij de Waterloopkundige Afdeling van de Deltadienst. Die middag vertrok de staf van de afdeling (zo'n acht man sterk) per auto naar Veere. Het was de dag vóór de plaatsing van het laatste caisson en de afsluiting van het Veersche Gat. Deze afsluiting was de eerste met doorlaatcaissons: een betonnen bak van 45 bij 20 bij 20 meter met aan twee zijden een roosterwerk, waar het water doorheen kon stromen. In het caisson waren twee schuiven aangebracht: een onder- en bovenschuif. De onderste was bedoeld om de stroming door het caisson zo veel mogelijk van de drempel en de bestorting af te leiden. Als alle caissons op hun plaats lagen, zouden bij kentering alle bovenschuiven tegelijk worden neergelaten en daarmee was de afsluiting een feit.

Omstreeks middernacht van 26 op 27 april zou de maximale ebstroom door het voorlaatste caissons stromen. We stonden op een geïmproviseerd platform boven in het caisson. Het water kwam, mooi glad, met een snelheid van zo'n 5 m/s, op het caisson af. Daar donderde het met groot lawaai op de neergelaten onderschuif en verder met grote turbulenties door het caisson heen met even verderop een watersprong. Het was de eerste keer dat ik werkelijk de kracht van water ervoer. Een imponerende leerschool. We bleven wel een uur staan kijken, stil, onder de indruk.

De volgende ochtend werd het laatste caisson in het sluitgat gevaren en keurig afgezonken. We stonden op dit voorlaatste caisson en zagen het perfecte sleepwerk. In de omgeving voeren schepen met koningin Beatrix en de autoriteiten. Om 10 uur op deze 27^e april 1961 begonnen de

BRON: DREMAANDELIJKS BERICHT VAN DE DELTAWERKEN

Het officiële moment van de plaatsing van het laatste caisson en de afsluiting van het Veersche Gat.

scheepstoeters te loeien; alle bovenschuiven werden neergelaten en de afsluiting van het Veersche Gat was een feit. Er werd een provisorische brug gelegd over de ruimte tussen de twee laatste caissons en de burgemeesters van Veere en Vrouwenpolder op Walcheren en van Wissenkerke

op Noord-Beveland liepen over de caisson naar elkaar toe en schudden elkaar de hand. Het Veersche Gat was Veersche Meer.

Het was een geografisch moment, want we realiseerden ons dat hiermee een belangrijke stap was gezet, niet alleen voor de volgende afsluitingen, maar ook voor andere gebieden waar al contacten mee waren: de Gangesdelta, de Mekong en estuaria in China. Mogelijk zouden ook deze gebieden voor rampzalige overstromingen kunnen worden gevrijwaard. Het was geen hersenschim meer. •

Joost Terwindt

Het was de eerste keer dat ik werkelijk de kracht van water ervoer